

[Kai Moltke.]

til weekendens radio- og fjernsynsudsendelser. Her fik vi pludselig at vide, at man i sin tid for Danmarks vedkommende, og det vil sige gennem udenrigsministeren, har taget en vis reservation med hensyn til de militære anliggender. Og så vidt jeg forstår — det er jo meget vanskeligt at få pressen til at give befolkningen oplysning her — har man fået et svar på denne danske reservation, som kort og godt går ud på, at man ikke kan tillade forbehold med hensyn til militære og udenrigspolitiske spørgsmål.

Endvidere foreligger der en hel del materiale fra fællesmarkedet i en betænkning om den gradvise oprettelse af en udenrigs- og militærpolitisk union. Ja men hvis det er en betingelse for at indtræde i fællesmarkedet, så er der jo tale om at fraskrive sig en væsentlig del af dansk suverænitet, og noget sådant kan mig bekendt kun gennemføres ved en grundlovsændring.

Kommer vi ind i en udenrigspolitisk og militærpolitisk union, er det ikke længere udenrigsministeren eller nogen dansk myndighed, som har herredømmet over, hvordan det vil komme til at se ud med enkeltheder i vor politik. Derfor vil jeg i første omgang bede udenrigsministeren om at oplyse, hvad der foreligger siden åbningsdebatten og indtil i dag.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): I folketingets åbningsdebat den 8. oktober i år stillede det ærede medlem præcis det samme spørgsmål, som nu er stillet i dag. Det er at læse sp. 285, og mit svar er at finde sp. 309. Jeg har undret mig over, hvad formål det kunne have at stille det samme spørgsmål med en måneds mellemrum. Ganske vist hedder det i pædagogikken, at gentagelse er lærdommens moder, og jeg arbejder naturligvis gerne med på hr. Kai Moltkes fremgang i lærdom, selv om det sker uden større forhåbninger. Men jeg svarer da som for en måned siden — jeg skal undlade at henvise til det urimelige i spørgsmålet ved denne lejlighed, det står allerede i sp.

309 — at dansk medlemskab af fællesmarkedet ikke, jeg gentager: ikke kan ændre vor atompolitik.

Det politiske samarbejde inden for fællesmarkedet har som bekendt konsultativ karakter. Jeg forstod på den mundtlige begrundelse af spørgsmålet for et øjeblik siden, at ordene „som bekendt“ ikke går på det ærede medlem hr. Kai Moltke, men det er ikke desto mindre sådan, at tanken om en udenrigs- og militærpolitisk union, som hr. Kai Moltke fremstillede den, må stå for hans egen regning. Det politiske samarbejde, som er lagt frem, har konsultativ karakter, og der er intet i dette samarbejde, der kan forpligte os til at ændre dansk kernevåbenpolitik. Jeg understreger, at regeringens kernevåbenpolitik ligger fast. Den går nu som hidtil ud på, at der ikke må findes kernevåben inden for dansk område. Jeg siger det igen som for en måned siden klart og utvetydigt. Jeg er parat til at sige det én gang til om en måned, hvis det ærede medlem skulle behøve at spørge igen.

Kai Moltke: Jeg er selv en stor beundrer af den pædagogiske metode. Men udenrigsministeren må vistnok kunne se, at der i formålsparagrafferne for EEC, som de har ligget i årevis siden Romtraktatens udarbejdelse, er en bevidst stræben henimod en ændring af forholdene, en koordinering som den omtalte.

Da vi står over for en fællesmarkedsdebat her i tinget, vil jeg spørge, om udenrigsministeren er villig til at sørge for, at den eller de betænkninger om politisk og militærpolitisk union, som findes, bliver stillet til folketingets medlemmernes rådighed, at folketingets medlemmer kan få adgang til at se de reservationer, der i sin tid blev taget af den danske regering med hensyn til militærpolitikken, og at det svar, som Danmark har modtaget på dette fra fællesmarkedet gennem udenrigsminister Scheel, vil være til rådighed for folketingets medlemmer, før man indlader sig i en debat om ting, som man overhovedet ikke har nogen oplysning om?